

fra disse uheldige Tilstande. I Øjeblikket koster det, som jeg før oplæste, over 100 pCt. mere end før Krigen at fremskaffe Boliger, og hvis man blot siger, at de normale Omkostninger efter Krigen vil komme til at ligge omkring 50 pCt. højere end før — mindre tror jeg ikke, det bliver —, vilde Følgen jo blive, at man alene i København forærede nogle ganske enkelte adskillige Hundrede Millioner Kroner, som vilde gaa i ganske forkerte Lommer. Forinden denne Huslejelovgivning ophæves, er det derfor nødvendigt, at Lovgivningsmagten beskæftiger sig med, hvor denne kolossale Værdistigning skal gaa hen, eller hvorledes den skal anvendes.

Jeg skal derfor ganske i Overensstemmelse med de Ordførere, der har udtalt sig for denne Lovgivnings Fortsættelse, anmode det høje Ting om at se med Velvillie paa Lovforslaget og fremme det saa hurtigt som muligt.

Simonsen: Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Slesbager, fremdrog i Gaar under Forhandlingerne en Pjece, som er omsendt til Rigsdagens Medlemmer. Han fremdrog den som et Bevis paa Huslejenævnens altfor store Haardhændethed eller deres Overgreb. Det ærede Medlem nævnede ganske vist, at han ikke havde undersøgt det paagældende Forhold nærmere, ikke vidste andet, end hvad der fremgik af Pjecen. Det forekommer mig noget mærkeligt at fremdrage en saadan Pjece, naar man kan gaa ud fra, at Oplysningerne er ensidige, og naar der er saa let Adgang som i dette Tilfælde til at skaffe Oplysninger fra den anden Side, idet det paagældende Huslejenævns Adresse er opgivet i Pjecen. Hvis det ærede Medlem havde søgt nærmere Oplysninger fra anden Side og erkyndiget sig om, hvorledes Huslejenævnet saa paa den paagældende Sag, tvivler jeg om, at han vilde have fremdraget Pjecen her med det Formaal, han havde for Øje. Jeg har søgt nærmere Oplysning hos det paagældende Huslejenævn og dets Formand, som er Hr. Overretsassessor Oldenburg, og naar man saaledes faar Sagen fremstillet fra den anden Side, ser den unægtelig anderledes ud end i Pjecen.

Det burde allerede vække Mistænksomhed, at Forfatteren af Pjecen, en Hr. A. Therkelsen, udgiver sig for Forpagter af Ejendommene Halgreensgade Nr. 2, 4, 3, 5, 7, 9, 11, 13 og Holmbladsgade Nr. 31. Jeg har ikke noget Kendskab til, hvad Forpagter i denne Forbindelse vil sige,

det har jeg ikke hørt før. Allerede denne Betegnelse leder Tanken hen paa et Straa- mandssystem, og saaledes er Forholdet vistnok i Virkeligheden ogsaa. Det er dog ganske ejendommeligt, at en Mand, der ikke er Husejer, ikke ejer de paagældende Ejendomme, skulde sætte sig i en Udgift paa omtrent 70,000 Kr. for at forbedre Ejendommen. Man kan omtrent tænke sig, hvorledes Forholdet er. I Ejendommen er Lejen rimeligvis i Forvejen høj, men saa har Husejeren overdraget til en Mand at faa Lejen sat op, imod at han betalte Husejeren en klækkelig Afgift og saa selv fik, hvad han yderligere kunde pine ud af Lejerne. Min Henvendelse til Huslejenævnets Formand har bekræftet, at saaledes er i Virkeligheden Forholdet. Her er Tale om et overflødig Led, som sniger sig ind; noget saadant bør man sandelig ikke støtte, men tværtimod bør man søge at faa Huslejelovgivningen indrettet saaledes, at man kan blive fri for den Slags overflødige Led. Hvorledes det i Virkeligheden stiller sig med den Udgift, som opgives i Pjecen, var Huslejenævnets Formand ikke i Stand til at meddele, men han oplyste, at flere af Nævnets Medlemmer havde taget Lejlighederne i Øjesyn og forvissat sig om, hvad der var gjort, og de var kommet til det Resultat, at den Lejeforhøjelse, som Ejeren fik, var rimelig og passende. Jeg antager, det vil virke beroligende, naar jeg med Huslejenævnets Formand som Kilde oplyser, at denne Afgørelse er truffet af Nævnets Medlemmer fuldstændig enstemmigt. De har været ganske enige om, at Lejen var — i Forhold til, hvad der blev budt — saa høj, som den overhovedet burde være. Naar der indenfor Huslejenævnet, i hvilket der foruden Lejerrepræsentanterne sidder to Grundejere, der ifølge Loven hver for sig er Udlejere af mindst 7 Lejligheder, og en Overretsassessor som Formand, er Enighed om, at den Leje, der fastsættes, er ganske passende og rimelig og ikke bør være højere, saa antager jeg næsten, at den ærede Ordfører for Venstre og jeg let kan blive enige om, at det er ikke et Eksempel at fremdrage som Bevis paa Huslejenævnets Haardhændethed og Overgreb. Jeg skal saa lade den Sag ligge, idet jeg vil hævde, at det er et meget daarligt Bevis for det, som det efter den ærede Ordførers Mening skulde bevise.

Med Hensyn til Enkelthederne i det Huslejelovforslag, som her ligger fremme, vil jeg gerne tillade mig at nævne, at jeg